

Güven, E. (2017). Müzik Öğretmeni Adaylarının Problem Çözme Becerilerinin Piyano Dersinde Karşılaştıkları Sorunların Çözümüne Olan Etkilerinin İncelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17 (2), 737-756.

Geliş Tarihi: 01/02/2017

Kabul Tarihi: 06/04/2017

MÜZİK ÖĞRETMENİ ADAYLARININ PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN PİYANO DERSİNDE KARŞILAŞTIKLARI SORUNLARIN ÇÖZÜMÜNE OLAN ETKİLERİNİN İNCELENMESİ

Elif GÜVEN*

ÖZET

Bu çalışmanın amacı müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerisi (PÇB) algılarını belirlemek ve piyano dersinde karşılaştıkları problemleri çözmeye bu algılarının nasıl bir etkisi olduğunu incelemektir. Ayrıca öğrencilerin PÇB algıları cinsiyet ve mezun oldukları lise türüne göre değerlendirilmiş ve piyano dersi başarısı ile arasında anlamlı bir ilişki olup olmadığı araştırılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, birinci sınıfta öğrenim görmekte olan 35 müzik öğretmeni adayı oluşturmaktadır. Nicel veriler Heppner ve Petersen (1982) tarafından geliştirilen "Problem Çözme Envanteri" ile toplanmıştır. Nitel verileri ise 10 öğrenci ile yapılan görüşme kayıtları oluşturmaktadır. Veriler, bağımsız gruplar için t testi, korelasyon analizi ve içerik analizi kullanılarak çözümlenmiştir. Araştırma sonucunda müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerisi algılarının olumsuz yönde olduğu belirlenmiştir. Yapılan görüşmelerde olumsuz PÇB algısına sahip olan öğrencilerin piyano dersinde karşılaştıkları problemleri çözmeye daha başarılı oldukları anlaşılmıştır. Algıları olumlu yönde olan öğrenciler ise piyano dersinde karşılaştıkları problemleri çözmeye konusunda kendilerine güvenmediklerini belirtmişlerdir. Cinsiyetler arasında toplam puan, yaklaşma-kaçınma ve kişisel kontrol boyutlarında anlamlı farklılık bulunmamaktadır. Problem çözme güveni boyutunda ise erkek öğrencilerin lehine anlamlı farklılık bulunmuştur. Mezun olunan lise türüne göre öğrencilerin PÇB algısı puanlarında ve piyano dersi başarısı ile PÇB algıları arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Bu durum görüşme sonuçları ile de desteklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Müzik öğretmeni adayı, problem çözme becerisi, piyano ders başarısı.

AN INVESTIGATION ON THE EFFECTS OF PROBLEM-SOLVING SKILLS OF MUSIC TEACHER CANDIDATES' TO THE PROBLEMS ENCOUNTERED IN PIANO COURSES

ABSTRACT

The aim of this study is to examine prospective music teachers' self-perceptions of problem-solving skills (PSS) and how these perceptions affect their ability to solve problems encountered during piano courses. In addition, PSS perceptions of students were examined to see if they varied by gender and the type of high school from which they graduated, and whether there was a meaningful relationship with their success in the piano course. The study group comprised 35 prospective music teachers attending the first year of college. Quantitative data was collected using the "Problem Solving Inventory" developed by Heppner and Petersen (1982), while qualitative data consisted of recorded interviews conducted with 10 students. The data was analyzed using the t-test for independent groups, correlation analysis and content analysis. The study findings suggested that the prospective music teachers had a negative perception of their problem-solving skills. The interviews showed that students with negative PSS perceptions were more successful in solving the problems they encountered during piano courses. Students with positive perceptions, on the other hand, said they did not have confidence in their ability to solve problems during piano courses. There were no significant gender-related differences in the total scores or in the approach-avoidance and the personal control dimensions. In terms of problem solving confidence, there was a significant difference in favor of male students. Nevertheless, there was no significant relationship between PSS perception scores, the type of school from which the students graduated, and their success in piano courses. Interview results also supported this finding.

Keywords: Prospective music teacher, problem solving skills, piano course success.

*Balıkesir Üniversitesi, Necatibey Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü/Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, eguven@balikesir.edu.tr

1. GİRİŞ

Problem, bir kimsenin amacına ulaşmak için bir araya getirdiği güçlerin karşısında duran engelle denir (Bingham, 1998). Morgan (1991) ise problemi “bireyin bir hedefe ulaşmada engellenme ile karşılaştığı bir çatışma durumu” olarak tanımlamaktadır (Akt. Küçük, 2012). Her iki tanım da bir takım “engel”lerin problemi doğurduğu anlaşılmaktadır. Bu durumda başarıya ulaşmak için bu engellerin aşılması, yani problemin çözülmesi gerekmektedir. “Problem çözme, bir amaca erişmekte karşılaşılan güçlükleri yenme sürecidir. Bu süreçte, şartlara uyararak veya engelleri azaltarak gerginlikten kurtulmanın ve organizmayı bir iç dengeye kavuşturmanın yolları aranır” (Bingham, 1998).

Yaşam boyunca her ortamda, her koşulda karşılaşılabilecek problemlerle baş edebilmek, bireylerin problemleri bir durum karşısındaki davranışlarını, karar verme stillerini, çözüm için gerekli yolları belirleme ve uygulama süreçlerini içeren problem çözme becerisine bağlıdır (Çeşit, Ece ve Kafadar, 2012). Hızla değişen ve karmaşık hale gelen topluma uyum sağlayacak bireylerin yetiştirilmesi sürecinde geçmişin ve bugünün problemleri için bulunmuş çözümlerin aktarılması yanında, öğrencilerin problem çözme becerilerinin geliştirilmesi önem kazanmıştır (Kuzgun, 1995; Akt. Küçük, 2012). Problem çözebilen bir öğrenci, sahip olduğu yeteneklerin farkına varacak ve kendisini geliştirecektir. Yaşadığı problemler karşısında başkalarının çözüm üretmesini beklemeyecek, düşünerek, sorgulayarak kendi çözüm yollarına ulaşacaktır (Yazıcı, 2014). Öğrenciler, problemin belirlenmesi, alternatif çözümlerin saptanması, değerlendirilmesi, karar verme ve harekete geçme aşamalarının her birindeki becerilerini geliştirmek durumundadırlar (Yalçın, Tetik ve Açıkgöz, 2010). Bu nedenle, bu özellikleri öncelikle öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının kazanması gerekmektedir.

Literatürde öğretmen adaylarının problem çözme becerilerini inceleyen araştırmalarda birbirinden farklı sonuçlar dikkati çekmektedir. Saracaloğlu, Yenice ve Karasakaloğlu (2009), sınıf öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerinin yeterli düzeyde olduğunu, benzer şekilde İnel, Evrekli ve Türkmen (2011) de iyi düzeyde olduğunu belirlemişlerdir. Fen bilgisi, matematik ve sınıf öğretmeni adaylarının katıldığı bir başka araştırmada (Altunçekiç, Yaman ve Koray, 2005) matematik öğretmeni adaylarının en yüksek, sınıf öğretmeni adaylarının ise en düşük problem çözme becerisi algısına sahip oldukları belirlenmiştir. Genç ve Kalafat (2007) sınıf öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerinin fen bilgisi, İngilizce ve Türkçe öğretmeni adaylarından daha yüksek olduğunu belirlemişlerdir. Yenice (2012) ise fen bilgisi, sosyal bilgiler ve sınıf öğretmeni adayları ile yürüttüğü çalışmada, öğretmen adaylarının problem çözme becerileri arasında fen bilgisi öğretmen adaylarının lehine anlamlı farklılık bulunduğunu belirtmektedir.

Müzik, bireyin özgün ürünler verebildiği alanlardan biridir. Yazıcı`ya (2013) göre müzik öğretiminin amacı; öğrencinin mesleksi ve toplumsal yaşamında çalgısını, sesini etkin bir biçimde kullanabilmesini, yaşamı boyunca karşılaştığı güçlükler ve engellemeler karşısında problem çözme becerisine sahip olabildiğini sağlamak olmalıdır. Bu nedenle müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerine sahip olması oldukça önemlidir. Otacıoğlu (2007), bir çalışmada psikolojik danışma ve rehberlik (PDR) bölümü öğrencilerinin müzik eğitimi bölümü öğrencilerine kıyasla, problem çözme becerilerine ilişkin algıları açısından daha yetersiz olduklarını saptamıştır. Bir başka çalışmada ise tam aksine (Otacıoğlu, 2008a), problem çözme becerisi ve özgüven konularında PDR bölümü öğrencilerinin, müzik eğitimi bölümü öğrencilerinden daha

yeterli oldukları sonucuna ulaşmıştır. Otacıoğlu (2008) müzik öğretmeni adaylarının problem çözme ve özgüven düzeyleri ile çalgı başarıları arasında bir ilişki olup olmadığını incelediği bir başka çalışmada Marmara üniversitesi GSEB müzik eğitimi anabilim dalında öğrenim gören 92 öğrenci ile çalışmıştır. Araştırma sonucunda müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerinin, özgüven ve çalgı başarılarını etkilediği ortaya konmuştur. Çevik (2011), müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerini çeşitli değişkenler açısından araştırdığı çalışmada 70 öğretmen adayı ile çalışmıştır. Araştırma sonucunda, öğrencilerin problem çözme becerileri arasında; cinsiyetlerine, mezun oldukları lise türüne ve yaşlarına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olmadığı; sınıf düzeylerine göre ise anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür. Küçük (2012) Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı öğrencilerinin iletişim ve problem çözme becerisi düzeylerini incelemiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Marmara üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi müzik öğretmenliği anabilim dalında öğrenim gören 130 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma sonuçları, müzik öğretmenliği öğrencilerinin iletişim becerilerinin iyi düzeyde, problem çözme becerilerinin ise oldukça düşük düzeyde olduğunu göstermiştir. Altun (2015), İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Müzik Öğretmenliği programında öğrenim görmekte olan müzik öğretmeni adayları (n=99) ile yürüttüğü çalışmada öğrencilerin problem çözme becerilerinin yüksek denilebilecek bir düzeyde olduğunu belirlemiştir. Çeşit ve diğer. (2012) ise sanat eğitimi alan ve almayan lise öğrencilerinin problem çözme becerileri ve benlik saygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Çalışma grubuna, Bolu Atatürk Lisesi ile Bolu Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi'nde öğrenim görmekte olan 314 öğrenci dahil edilmiştir. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; öğrencilerin cinsiyetlerine göre problem çözme becerileri ile benlik saygı düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmazken, sınıf düzeylerine göre anlamlı bir fark bulunmuştur.

Yazıcı (2013), problem çözme becerisinin başlangıç seviyesi piyano öğretiminde kullanımı ve etkililiğini konu alan çalışmada Türkiye'de Türk müziği eğitimi veren devlet konservatuarlarında piyano derslerini yürütmekte olan öğretim elemanları ile görüşmeler yapmıştır. Araştırma sonucunda öğretim elemanlarının başlangıç seviyesi piyano öğretimlerinde temel davranışların öğrenciye kazandırılması sürecinde çeşitli problemlerle karşılaştıklarını, ancak bu problemlerin çözümü için derslerinde problem çözme becerisini kullanmadıklarını ve problem çözme becerisine sahip öğrencileri kısmen tanımlayabildiklerini ortaya koymuştur. Ayrıca başlangıç seviyesi piyano öğrencileri ile yürütülen problem çözme becerisi odaklı eğitimin öğrencilerin piyano öğrenim başarılarında etkili olduğu sonucuna ulaşmıştır. Yazıcı ve Gökbudak (2014) Güzel Sanatlar Liselerinde görev yapmakta olan piyano öğretmenlerinin problem çözme becerilerini saptamayı amaçlamışlardır. Araştırmanın çalışma grubunu Bursa Zeki Müren Güzel Sanatlar ve Spor Lisesinde düzenlenen bir seminere katılan 54 piyano öğretmeni oluşturmuştur. Araştırma sonucunda piyano öğretmenlerinin problem çözme becerilerinin yüksek düzeyde olduğu ortaya çıkmıştır.

Piyano eğitiminin en önemli hedefi, öğrencinin mesleksi ve toplumsal yaşamında çalgısını etkin ve verimli bir biçimde kullanabilmesidir. Bu nedenle piyano eğitimi; öğrenciye yalnızca piyano çalma tekniğini kazandırmakla sınırlı kalmamalı, yaşamı boyunca karşılaştığı güçlükler/engellemeler karşısında problem çözme becerisini kazandırabilmek için bireysel farklılıklara sahip öğrencilere ulaşabilmelidir (Yazıcı ve Gökbudak, 2014). Kültürel farklılıklara rağmen, dünyanın her yerinde piyano eğitimi alan öğrenciler dört farklı "sorunlu öğrenme" modelinden birini sergilerler. Bunlar

sırasıyla şöyledir 1) Müzikal duyarlılığa karşın, sınırlı teknik beceriye sahip olma. 2) Teknik sorunları aşmış olmasına karşın müzikaliteden yoksun olma. 3) Ayrıntılarla uğraşma nedeniyle yavaş ilerleme. 4) Önsezi ve müzikaliteye sahip olmakla birlikte, ayrıntıları gözden kaçırma (Ercan, 2008). Ayrıca Ercan (2008), bazı durumlarda problemin öğrencinin içinde olduğunu ve sürekli olarak yapamayacağı yolunda konuşma ve davranışlarla kendi önüne engeller koyduğunu belirtmektedir. Piyano çalışmaları sırasında karşılaşılan problemlerin çözümü için, problemin öncelikle öğrencinin kendisi tarafından doğru olarak algılanıp tanımlanması önemli görülmektedir. Bu sayede öğretmen tarafından önerilen çözüm yollarının uygulanması ve başarıya ulaşması sürecinin daha sağlıklı olacağı düşünülmektedir.

1.1. Araştırmanın Amacı

Bu çalışmanın amacı müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerinin piyano dersinde karşılaştıkları sorunların çözümüne olan etkilerinin incelenmesidir. Bu amaçla birinci sınıfta öğrenim görmekte olan müzik öğretmeni adaylarının PÇB algılarının çeşitli değişkenlerle ilişkisi ortaya konmuş ve PÇB algısı ile piyano dersi başarısı arasında bir ilişki bulunup bulunmadığı araştırılmıştır. Daha sonra PÇB algısı çeşitli düzeylerde olan öğrencilerle yapılan görüşmeler yoluyla öğretmen adaylarının piyano dersinde karşılaştıkları problemler ve bu problemlerle başa çıkma yolları ortaya konmuş ve PÇB algılarının piyano dersinde karşılaştıkları problemleri çözmeye nasıl bir etkisinin olduğu belirlenmeye çalışılmıştır.

1.2. Araştırmanın Önemi

Ses sınırlarının genişliği, akort problemi olmaması, ses alıştırılmalarına veya okul çalgılarına eşlik yaparken kullanılabilmesi, işitme becerilerinin kazandırılmasında kullanılabilmesi gibi yönleri ile piyano müzik öğretmenleri için önemli bir çalgıdır. Bu nedenle müzik öğretmeni adaylarının piyano çalma becerilerini kazanması önemli görülmekte ve bu ders eğitim fakültelerinin müzik eğitimi anabilim dallarında her öğrenciye sekiz yarıyıl boyunca zorunlu olarak okutulmaktadır. Bu bakımdan öğrencilerin piyano dersinde karşılaştıkları problemleri çözebilme becerisine sahip olmaları gerekmektedir. Bu nedenle, müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerinin ne düzeyde olduğunu ve öğrencilerin görüşlerinden yararlanarak bu becerilerini piyano dersinde karşılaştıkları sorunlarda ne derecede kullanabildiklerinin belirlenmesi önemli görülmektedir. Elde edilen sonuçların piyano öğrencilerine ve öğretim elemanlarına piyano dersinde karşılaşılan problemleri çözme sürecine ilişkin fikir vermesi, piyano öğretim sürecinin daha nitelikli bir hale gelmesine yardımcı olması ve geleceğe yönelik araştırmalara katkı sağlaması beklenmektedir.

2. YÖNTEM

Araştırmada nicel ve nitel yöntemler bir arada kullanılmıştır. Araştırmanın nicel boyutunda survey yöntemi kullanılırken nitel boyutunu yarı yapılandırılmış görüşmeler oluşturmaktadır.

2.1. Katılımcılar

Araştırmanın çalışma grubunu, Balıkesir Üniversitesi Necatibey Eğitim Fakültesi Müzik Eğitimi Anabilim Dalı'nda öğrenim görmekte olan 35 birinci sınıf öğrencisi

oluşturmaktadır. Öğrencilerin %54.3'ü kız, ($n=19$), %45.7'si erkektir ($n=16$). Öğrencilerin %77.1'i Güzel Sanatlar Lisesi (GSL) ($n=27$); %22.9'u ($n=8$) ise diğer liselerden mezun olmuştur (Tablo 1).

Tablo 1.
Çalışma Grubuna İlişkin Demografik Özellikler

		<i>f</i>	<i>%</i>
Cinsiyet	Kız	19	54.3
	Erkek	16	45.7
Lise	GSL	27	77.1
	Diğer	8	22.9
TOPLAM		35	100

Yapılan analizler sonucunda sınıfta Problem Çözme Envanteri (PÇE) puanı en düşük (63 puan) ve en yüksek (111 puan) arasında değişen 10 öğrenci ile yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Sınıfta PÇE puanı çok daha yüksek olan bir öğrenci (151 puan) bulunmaktadır ancak bu öğrenci görüşme yapmayı kabul etmemiştir. Öğrenciler, katılımcılar arasından amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılarak seçilmiştir. Görüşme yapılan öğrencilerin seçiminde katılımcıların gönüllü olmaları ve piyano dersini araştırmacı ile yürüten öğrenciler olmamaları temel ölçüt olarak belirlenmiştir. Görüşmelere katılan 10 öğrenciden 2'si erkek, 8'i kız öğrencidir. 2 öğrenci düz lise mezunudur ve piyano eğitimine yeni başlamışlardır. Diğer 8 öğrenci ise GSL mezunudur ve 4 yıllık piyano eğitimi geçmişleri bulunmaktadır. Katılımcıların 3'ü PÇE'den yüksek, 7'si düşük düzeyde puan almıştır (Tablo 2).

Tablo 2.
Görüşme Yapılan Öğrencilerin PÇE Puanları ve Demografik Özellikleri

	PÇE puanı	Cinsiyet	Lise
Ö1	63	K	GSL
Ö2	65	K	Diğer
Ö3	67	K	GSL
Ö4	82	E	GSL
Ö5	88	K	GSL
Ö6	89	K	GSL
Ö7	95	K	GSL
Ö8	98	E	Diğer
Ö9	103	K	GSL
Ö10	111	K	GSL

2.2. Veri Toplama Araçları

Öğrencilerin problem çözme becerileri ile ilgili algılarının ölçümünde Heppner ve Petersen (1982) tarafından geliştirilen ve 1-6 arası puanlanan 35 maddelik likert tipi bir ölçek olan "Problem Çözme Envanteri" (PÇE) kullanılmıştır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 32, en yüksek puan 192 olup 32-80 arası puanlar yüksek düzeyde problem çözme becerisini, 81-192 arası puanlar ise düşük düzeyde problem çözme becerisini ifade etmektedir. Düşük puan, sorun çözmeye etkililiği ve sorun çözme ile ilgili başarılı davranış ve tutumları ifade etmektedir. Yüksek puan ise sorunlar karşısında etkili çözümler bulamamayı göstermektedir. PÇE'nin değerlendirilmesinde 3 madde

değerlendirme dışında tutulmaktadır (9, 22 ve 29. maddeler). 1, 2, 3, 4, 11, 13, 14, 15, 17, 21, 25, 26, 30 ve 34. maddeler ters olarak puanlanan maddelerdir. Ölçek, Problem Çözme Güveni (PÇG), Yaklaşma-Kaçınma (YK) ve Kişisel Kontrol (KK) olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır. PÇG alt boyutundan alınabilecek en yüksek puan 66, en düşük puan 11, YK alt boyutundan alınabilecek en yüksek puan 96, en düşük puan 16 ve KK alt boyutundan alınabilecek en yüksek puan 30, en düşük puan ise 5'dir. Şahin, Şahin ve Heppner (1993) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan ölçeğin güvenilirlik katsayısı .88 olarak bulunmuştur. Tek ve çift sayılı maddeler ayrılarak, yarıya bölme tekniği ile elde edilen güvenilirlik katsayısı ise $r=.81$ olarak bulunmuştur. Mevcut çalışmada ise ölçeğin güvenilirlik katsayısı .815 olarak hesaplanmıştır.

Öğrencilerin PÇB algıları ile piyano dersi başarıları arasındaki ilişkiyi araştırmak amacıyla kullanılan piyano dersi başarı puanları not transkriptlerinden sağlanmıştır. Başarı puanları vize (%40) ve final (%60) notlarının ortalamasından oluşmaktadır. Vize notları ders öğretmeni tarafından yapılan sınav sonrasında, final notları ise yılsonu komisyon sınavları neticesinde verilmektedir. Başarı puanları bağıl değerlendirme yöntemi ile harf notlarına dönüşmektedir. Öğrencilerin transkriptlerinde bulunan dönem sonu harf notlarının AA=4, BA=3.5, BB=3, CB=2.5, CC=2, DC=1.5, DD=1 ve FF=0 olmak üzere katsayıları alınmış ve değerlendirme bu katsayılar üzerinden yapılmıştır.

Çalışmanın nitel verilerini 10 öğrenci ile yapılan yarı yapılandırılmış görüşme kayıtları oluşturmaktadır. Bu görüşme tekniği esnek olup, konuları önceden belirlenmiştir. Bununla birlikte, görüşmecinin konunun dışına çıkabileceği bir görüşme türüdür. Bu doğrultuda araştırmacı tarafından hazırlanan taslak form iki öğretim üyesine verilmiş ve uzman görüşleri doğrultusunda gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Daha sonra dört öğrenci ile pilot uygulama yapılmıştır. Bu uygulamaların ses kayıtları yazıya dökülmüştür. Bir uzmandan dökümleri inceleyerek soruların açık ve anlaşılır olup olmadığını, ele alınan konuyu kapsayıp kapsamadığını, verilen yanıtların sorulan soruların yanıtlarını yansıtmadığını kontrol etmesi istenmiştir. Bu çalışma sonucunda maddelerin iç geçerliği saptanmış ve soruların istenen verileri sağladığı kanısına varıldıktan sonra veri toplama sürecine geçilmiştir.

2.3. Verilerin Toplanması ve Çözümü

Veri toplama formu uygulanmadan önce katılımcılara araştırma konusunda bilgi verilmiş, elde edilen verilerin gizli kalacağı ve kimse ile paylaşılmayacağı açıklanmıştır. Bilgilendirme sonrasında istemeyenler araştırmaya katılmamıştır. PÇE'den elde edilen verilerin çözümlenmesi için SPSS 21.0 paket programı kullanılmıştır. Veriler, bağımsız gruplar için t testi ve korelasyon analizi kullanılarak çözümlenmiştir. Verilerin çözümlenmesinin ardından görüşmelere katılacak öğrenciler belirlenmiş ve yarı yapılandırılmış görüşmelere geçilmiştir. Görüşmede öğrencilere öncelikle "öğretmenleri tarafından yeni bir piyano parçası verildiğinde ilk olarak ne düşündükleri ve ne hissettikleri"; ikinci olarak "piyano çalışmaları sırasında en sık karşılaştıkları problemlerin neler olduğu"; son olarak, "piyano çalışmaları sırasında bir problemle karşılaştıklarında nasıl bir çözüm yolu izledikleri" sorulmuştur. Görüşmelerin samimi bir ortamda gerçekleştirilmesine önem verilmiştir. Görüşmelerin hepsi araştırmacı tarafından gerçekleştirilmiştir. Görüşme anında odada sadece araştırmacı ve görüşülen öğretmen adayı yer almıştır. Her görüşme ortalama 10-15 dakika sürmüştür ve katılımcıların verdiği yanıtlar ses kayıt cihazına kaydedilmiştir. Görüşmelerden elde

edilen ses kayıtları içerik analizi yöntemi ile çözümlenmiştir. İçerik analizinde temel amaç birbirine benzeyen verileri belirli kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirmek ve bunları okuyucunun anlayacağı biçimde düzenleyerek yorumlamaktır (Yıldırım ve Şimşek, 2006). Bu doğrultuda, katılımcıların her bir soruya verdikleri yanıtlar, kavramlar ve temalar çerçevesinde bir araya getirilmiş, görüşlerden doğrudan alıntılar da yapılmıştır. Görüşme verileri araştırmacı dışında iki öğretim elemanı tarafından ayrı ayrı okunarak analiz edilmiştir. Hem araştırmacının hem de diğer uzmanların analizleri için “görüş birliği” ve “görüş ayrılığı” olan konular tartışılarak gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Verilerin güvenilirliğinin hesaplanması için Miles ve Huberman’ın (1994) önerdiği güvenilirlik formülü (Güvenirlik=Görüş Birliği/Görüş Birliği+Görüş Ayrılığı) kullanılmıştır. Yapılan çalışma sonucunda araştırmanın güvenilirliği %88 olarak belirlenmiştir. Güvenirlik hesaplarının %70’in üzerinde çıkması, araştırma için güvenilir kabul edilmektedir.

3. BULGULAR

Araştırmanın bu kısmında, elde edilen verilerin analiz sonuçlarına yer verilmiştir.

3.1. Problem Çözme Envanterine İlişkin Bulgular

Tablo 3.
Öğretmen Adaylarının PÇE’den Aldıkları Puanlara İlişkin Veriler

	N	\bar{X}	Sd	En düşük	En yüksek
PÇG		26.22	8.59	14	61
YK	35	47.51	8.60	32	69
KK		15.82	3.94	10	25
TOPLAM		89.57	17.39	63	151

Tablo 3’te görüldüğü gibi müzik öğretmeni adaylarının PÇE’den aldıkları en yüksek puan 151, en düşük puan 63; puan ortalamaları ise 89.57’dir. Bu durumda öğrencilerin problem çözme becerisi algılarının düşük düzeyde olduğu, ancak ortalama puan değerine (80) yakın olduğu söylenebilir. Alt boyutların ortalamalarına bakıldığında ise, PÇG (26.22), YK (47.51) ve KK (15.82) alt boyutlarının ortalama değerlere yakın düzeyde olduğu görülmektedir.

Tablo 4.
Öğretmen Adaylarının PÇE Alt Boyutlarına ve Toplamına Ait Puanlarının Cinsiyet Değişkenine Göre t-testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	\bar{X}	Ss	Sd	t	p
PÇG	Kız	19	29.73	9.52	33	2.905	.007
	Erkek	16	22.06	4.94			
YK	Kız	19	47.05	7.72	33	-.341	.735
	Erkek	16	48.06	16.06			
KK	Kız	19	15.63	3.54	33	-.318	.753
	Erkek	16	16.06	4.47			
TOPLAM	Kız	19	92.42	19.14	33	1.058	.298
	Erkek	16	86.18	14.94			

Tablo 4’te görüldüğü gibi PÇG alt boyutunda kız ve erkek öğrencilerin puanları arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır ($t(33)=2.905$, $p=.007$). Ortalamalar incelendiğinde kız

öğrencilerin ortalamasının ($\bar{x}=29.73$) erkek öğrencilerin ortalamasından ($\bar{x}=22.06$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu durumda erkek öğrencilerin yeni problemleri çözebilme yeteneğine olan inançlarının kız öğrencilerden daha yüksek olduğu söylenebilir. PÇE toplam puanları ile YK ve KK boyutu puanları incelendiğinde ise kız öğrencilerin puanları ile erkek öğrencilerin puanları arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır ($p>.05$). Ortalamalar incelendiğinde kız öğrencilerin toplam puan ortalamasının ($\bar{x}=92.42$) erkek öğrencilerin ortalamasından ($\bar{x}=86.18$) daha yüksek olduğu görülmektedir. Dolayısıyla kız öğrencilerin problem çözme becerisi algılarının erkek öğrencilerden daha düşük olduğu anlaşılmaktadır. YK (kız $\bar{x}=47.05$; erkek $\bar{x}=48.06$) ve KK (kız $\bar{x}=15.63$; erkek $\bar{x}=16.06$) boyutunda kız ve erkek öğrencilerin ortalama puanlarının birbirine oldukça yakın olduğu görülmektedir.

Tablo 5.

Öğretmen Adaylarının PÇE Alt Boyutlarına ve Toplamına Ait Puanlarının Mezun Oldukları Lise Değişkenine Göre t-testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Lise Türü	N	\bar{x}	Ss	Sd	t	p
PÇG	GSL	27	25.66	6.44	33	-.705	.486
	Diğer	8	28.12	14.11			
YK	GSL	27	46.51	8.79	33	-1.269	.213
	Diğer	8	50.87	7.47			
KK	GSL	27	15.62	3.48	33	-.542	.591
	Diğer	8	16.50	5.45			
TOPLAM	GSL	27	87.81	14.53	33	-1.101	.279
	Diğer	8	95.50	25.13			

Tablo 5'te görüldüğü gibi GSL'den mezun olan öğrencilerin PÇE toplam, PÇG, YK ve KK puanları ile diğer liselerden mezun olan öğrencilerin puanları arasında anlamlı farklılık bulunmamaktadır ($p>.05$). Ortalamalar incelendiğinde GSL'den mezun olan öğrencilerin ortalamasının (toplam $\bar{x}=87.81$; PÇG $\bar{x}=25.66$; YK $\bar{x}=46.51$; KK $\bar{x}=15.62$) diğer öğrencilerin ortalamasından (toplam $\bar{x}=95.50$; PÇG $\bar{x}=28.12$; YK $\bar{x}=50.87$; KK $\bar{x}=16.50$) daha düşük olduğu görülmektedir. Bu durumda aralarında anlamlı farklılık olmasa da GSL mezunu öğrencilerin problem çözme becerisi algılarının diğer liselerden mezun olan öğrencilere göre daha yüksek olduğu söylenebilir.

Tablo 6.

Öğretmen Adaylarının PÇE Toplam Puanları İle Piyano Dersi Başarı Puanlarının Korelasyon Analizi

		Başarı	PÇE toplam
Başarı	Pearson Correlation	1	.016
	Sig. (2-tailed)		.926
	N	35	35
PÇE toplam	Pearson Correlation	.016	1
	Sig. (2-tailed)	.926	
	N	35	35

Tablo 6'da görüldüğü gibi müzik öğretmeni adaylarının, piyano dersi başarı puanları ile PÇE toplam puanları arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır.

3.2.Görüşme Sonuçlarına İlişkin Bulgular:

Görüşmelerde öğrencilere öncelikle “öğretmenleri tarafından yeni bir piyano parçası verildiğinde ilk olarak ne düşündükleri ve ne hissettikleri” sorulmuştur. Öğrenciler bir piyano parçasını ilk gördüklerinde ne düşündükleri konusunda iki kategoride yanıt vermişlerdir: “zor mu? kolay mı?”(n=5) ve “seviyeme uygun mu” (n=5). Parçayı ilk gördüklerinde öncelikle seviyesi ve zorluğu ile ilgilenen öğrenciler parçayı inceledikten sonra ne hissettiklerini yine iki kategoride ifade etmektedirler: Bir grup “yapabilirim” (n=6) şeklinde olumlu hislere sahipken, diğer öğrenciler “korkarım” (n=4) şeklinde daha olumsuz bir bakış açısına sahiptir (Tablo 7).

Bir öğrenci bu durumu; “*Mesela hocam parçayı veriyor, önce korkuyorum, çok fazla nota var diye heyecanlanıyorum, iki el falan çok fazla şey gördüğüm için korkuyorum*” şeklinde ifade etmiştir (Ö8). Bu öğrencinin PÇB algısının da olumsuz olduğu (98 puan) görülmektedir. Öğrenci GSL mezunu olmayan erkek öğrencidir. Bir başka öğrencinin görüşleri ise şu şekildedir: “*Kağıtta çok fazla notayı gördüğümde direk ‘Eyvah, yapamayacağım’ diyorum. Zor geliyor her seferinde. Yapamayacağımdan korkuyorum.*” (Ö1). Bu öğrencinin problem çözme becerisi algısının oldukça olumlu olduğu (63 puan), hatta sınıftaki en olumlu PÇB algısına sahip öğrenci olduğu görülmektedir. Öğrenci, GSL mezunu kız öğrencidir.

PÇB algısı orta düzeyde (82) olan GSL mezunu bir erkek öğrenci (Ö4) “*İlk önce şöyle bir göz gezdiriyorum. Hoca verdiği göre benim seviyemdedir. Yapabilirim diye düşünüyorum.*” ifadelerini kullanırken, PÇB algısı oldukça olumsuz olan (111), hatta sınıftaki (ikinci) en olumsuz algıya sahip olan GSL mezunu kız öğrenci (Ö10) “*Önce seviyeme uygun olup olmadığını düşünüyorum. Ama zor olsa da yapabilirim diye düşünüyorum. Zorsa bile hocam vermiş, yapmam gerekiyor*” şeklinde olumlu bir yaklaşımda bulunmuştur. Burada, sınıftaki en olumlu PÇB algısına sahip öğrencinin ilk karşılaştığı piyano parçasını yapamayacağından korkması, tam tersine sınıftaki en olumsuz (ikinci) PÇB algısına sahip olan öğrencinin parçaya ilk bakışta yapabileceğini düşünerek yaklaşması dikkat çekmektedir. Bahsedilen her iki öğrenci de kız ve GSL mezunudur.

Tablo 7.

Öğrencilerin Bir Piyano Parçası Verildiğinde İlk Olarak Ne Düşündükleri ve Ne Hissettikleri Konusundaki Görüşleri

Düşünceleri	n	Hissettikleri	n
Zor mu?	5	Yapabilirim	6
kolay mı?	(Ö1, Ö3, Ö6, Ö7, Ö8)		(Ö3, Ö4, Ö5, Ö7, Ö9, Ö10)
Seviyeme uygun mu?	5	Korkarım	4
	(Ö2, Ö4, Ö5, Ö9, Ö10)		(Ö1, Ö2, Ö6, Ö8)

Öğrencilere ikinci olarak “piyano çalışmaları sırasında en sık karşılaştıkları problemlerin neler olduğu” sorulmuştur. Verilen cevaplar incelendiğinde öğrencilerin en sık karşılaştıkları problemlerin “parmakları dik basamamak” ve “tempo” ile ilgili problemler olduğu görülmektedir. Parmakları dik basamamak gibi teknik bir problem yaşayan 4 kız öğrenciden üç tanesinin GSL mezunu olması dikkat çekicidir. Tempo konusunda problem yaşayan öğrenciler de yine GSL mezunu kız öğrencilerdir. Fa anahtarını okuma konusunda güçlük çeken öğrenciler ise diğer lise türlerinden mezun olmuşlardır. Sağ el-

sol el koordinasyonu, nüanslar ve oktavlar da öğrencilerin piyano çalışmaları sırasında karşılaştıkları diğer problemlerdir (Tablo 8).

Tablo 8.
Öğrencilerin Piyano Çalışmaları Sırasında En Sık Karşılaştıkları Problemler

Problemler	n
Parmakları dik basamamak	4 (Ö2,Ö6,Ö9,Ö10)
Tempo	4 (Ö1,Ö3,Ö5,Ö6)
Fa anahtarı	2 (Ö2,Ö8)
Sağ el-sol el koordinasyonu	2 (Ö4,Ö7)
Nüanslar	2 (Ö7,Ö10)
Oktavlar	1 (Ö8)

Öğrencilere son olarak, “piyano çalışmaları sırasında bir problemle karşılaştıklarında nasıl bir çözüm yolu izledikleri” sorulmuştur. Bu soruya öğrencilerin büyük bir kısmı (n=8) “kendim çözmeye çalışıyorum” şeklinde cevap verirken, 2 öğrenci “arkadaşlarıma danışıyorum” yanıtını vermişlerdir. Piyano çalışırken karşılaştığı problemleri kendi çözdüğünü ifade eden öğrencilerin tamamı GSL mezunudur. Diğer liselerden mezun olan 2 öğrenci ise öncelikle arkadaşlarına danıştıklarını belirtmektedirler. 6 öğrenci, piyano dersine giderken sorunu çözmüş olarak gittiğini ifade etmiştir. Piyano dersindeki problem çözme başarılarına rağmen bu öğrencilerin tümünün PÇE’den aldıkları puanlara göre PÇB algıları olumsuzdur. Diğer 4 öğrenci ise genellikle problemi çözemeyip derste veya dersten önce hocalarına danıştıklarını belirtmişlerdir (Tablo 9). Buna rağmen bu öğrencilerin PÇB algıları oldukça olumludur.

Örneğin PÇE puanı 89 olan Ö6, “Zorlandığım kısmı yavaş yavaş, ağır tempoda çözümlenmeye çalışıyorum. Orayı yaptıktan sonra devam ediyorum. Derse gitmeden çözmeye çalışıyorum ve çözebiliyorum genelde” şeklinde görüş belirtmiştir. Yine PÇB algısı olumsuz bir öğrenci olan Ö7 (95), piyano çalışmaları sırasında bir problemle karşılaştığı zaman izlediği yolu şu şekilde ifade etmiştir: “Önce yapamadığım yeri bir işaretliyorum. Göz önünde tutuyorum. Sürekli o kısmı tekrarlıyorum ki otursun. Devamını çalışmıyorum. Yap-boz gibi birleştirmem gerekiyor. Sorunu çözüp hocama öyle gidiyorum. Çünkü hocam daha çok mutlu oluyor. Şimdi onun yanında çalışsam da olur ama kendim yapıp gösterdiğim zaman hocam da ben de daha mutlu oluyorum.”

Sınıfta PÇB algısı en olumlu öğrenci olan Ö1 (63), “Zorlandığım yerde direk internetten izliyorum. Parmak numaralarına tekrar bakıyorum. Eğer yine olmazsa hocamdan birebir izleyerek öğrenmeye çalışıyorum” şeklinde görüşlerini belirtmiştir. Ö2 ise “Bir problemle karşılaştığımda daha önce bu tarz problemlerle karşılaşmış olanlara bir danışmam gerekiyor. Arkadaşlarıma soruyorum, daha önce bu tarz bir şeyle karşılaştınız mı, nasıl üstesinden geldiniz, diye. Sonra dersi bile beklemeden hocama gidiyorum. Hocam da çeşitli egzersizler öneriyor” demiştir. Bu öğrenci GSL mezunu değildir. GSL mezunu olmayan diğer öğrenci (Ö8) ise düşüncelerini “Bir problemle karşılaştığım zaman ben illa ki bunu çözücem çözücem diyen bir adam değilim. Genelde bir arkadaşıma danışırım. Üst sınıflara, GSL mezunlarına sorarım. Ben bunu yapamadım derim, o da bana gösterir. Sonra da kendime kızıyorum ben bunu nasıl yapamamışım diye. Çünkü sorduklarım hep kolay oluyormuş. Bu zamana kadar derse, hocaya hep çözmüş bir şekilde gittim yani” şeklinde belirtmektedir.

Tablo 9.

Öğrencilerin Piyano Alışmaları Sırasında Bir Problemle Karşılaştıklarında Nasıl Bir Çözüm Yolu İzlediklerine İlişkin Görüşleri

Çözüm Yolu	n	Çözme Durumu	n
Kendim	8	Çözüyorum	6
Uğraşıyorum	(Ö1,Ö3,Ö4,Ö5,Ö6,Ö7, Ö9,Ö10)		(Ö4,Ö5,Ö6,Ö7,Ö8,Ö10)
Arkadaşıma	2(Ö2,Ö8)	Hocama	4 (Ö1,Ö2,Ö3,Ö9)
Danışıyorum		Gidiyorum	

4. TARTIŞMA ve SONUÇ

Araştırmada öncelikle müzik öğretmeni adaylarının PCB algılarının ne düzeyde olduğunu belirlenmesi amaçlanmıştır. Daha sonra bu düzeyin cinsiyet ve mezun olunan lise türüne göre anlamlı farklılık gösterip göstermediği ve piyano dersi başarı düzeyi ile arasında anlamlı farklılık olup olmadığı araştırılmıştır. Araştırma bulgularına göre müzik öğretmeni adaylarının PCB algıları düşük düzeydedir (89.57). Yani öğrencilerin problem çözme becerilerine yönelik algıları olumsuzdur. İlgili literatür incelendiğinde farklı branşlarda farklı sonuçlar dikkati çekmektedir. Örneğin Tümkiye ve İflazoğlu (2000), özellikle birinci sınıfta okuyan sınıf öğretmenliği öğrencilerinin problem çözme becerisi yönünden kendilerini dördüncü sınıfta okuyan öğrencilere göre daha yetersiz olarak algıladıklarını belirtmişlerdir. Yazarlar bu durumu birinci sınıfta okuyan öğrencilerin üniversiteye yeni başlamış olmaları, yaşadıkları uyum problemlerinin devam ediyor olması gibi faktörler ve problem çözme konusunda yeterli deneyimlerinin olmaması şeklinde değerlendirmektedirler. Bu sonuç birinci sınıf öğrencileri ile yürütülen mevcut çalışmanın sonuçlarıyla benzerlik göstermektedir. Saracaloğlu ve diğer. (2009), sınıf öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerinin yeterli düzeyde bulunduğunu belirtmektedirler. Altunçekiç ve diğer. (2005) fen bilgisi, matematik ve sınıf öğretmeni adayları ile yürüttükleri çalışmalarında matematik öğretmeni adaylarının en yüksek, sınıf öğretmeni adaylarının en düşük ortalamaya sahip olduklarını belirlemişlerdir. Bu durumun matematik öğretmeni adaylarının alanları gereği birçok problem inceleyerek problem çözme becerilerinin gelişmesinden kaynaklanabileceğini belirtmişlerdir. Karabulut (2009) Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin, problem çözme becerilerinin ve problem çözme yaklaşımlarının orta düzeyde olduğunu ve problemler karşısında aceleci yaklaşım sergilediklerini ortaya koymuştur. Ortaya çıkan bu sonuç, öğrencilerin karşılaştıkları bir sorunu çözmeye belirli bir strateji uygulamadıkları, sabırlı ve soğukkanlı davranışlar sergilemedikleri biçiminde yorumlanmıştır. Yalçın ve diğer. (2010) ise yüksekokul öğrencilerinin PCB açısından kendilerini yeterli düzeyde algıladıklarını belirlemişlerdir.

Müzik öğretmeni adayları ya da müzik öğretmenleri ile yürütülen çalışmalarda da farklı sonuçlar dikkati çekmektedir. Altun (2015) İnönü Üniversitesi'nde öğrenim görmekte olan müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerisi düzeylerinin yüksek olduğunu (69.31) belirtmektedir. Bu durum mevcut çalışmanın sonuçları ile tutarlı değildir. Bu tutarsızlık, mevcut çalışmanın 1. sınıf öğrencileri ile, Altun (2015)'un çalışmasının ise 1, 2, 3 ve 4. sınıf öğrencileri ile yürütülmüş olmasından kaynaklanıyor olabilir. Daha önce değinildiği gibi, sınıf düzeyi arttıkça uyum problemlerinin de azalması ile birlikte PCB algısının artması beklenen bir durumdur. Küçük (2012) ise Marmara Üniversitesi müzik öğretmenliği öğrencilerinin iletişim becerilerinin iyi düzeyde, problem çözme

becerilerinin ise düşük düzeyde olduğunu (138.123) belirlemiştir. Bu sonuçlar mevcut çalışmanın sonuçları ile tutarlı gibi görünmektedir. Ancak mevcut çalışmaya katılan müzik öğretmeni adaylarının PÇB algılarının daha olumlu olduğu (89.57) dikkati çekmektedir. Aynı veri toplama aracı ile ve müzik öğretmeni adayları ile gerçekleştirilen her üç çalışmada sonuçların bu kadar farklı düzeylerde olmasının çalışmaların yürütüldüğü bölgesel farklılıklardan da kaynaklanıyor olabileceği düşünülmektedir. Kazu ve Ersözlü (2008), Gaziosmanpaşa Üniversitesi eğitim fakültesinde öğrenim gören öğrenciler ile yürüttükleri çalışmalarında, sanat alanında okuyan öğrencilerin (müzik ve resim öğretmenliği) problem çözme düzeylerinin bilgisayar ve fen bilgisi öğretmen adaylarından daha düşük olduğunu ortaya koymuşlardır. Yazıcı ve Gökbudak (2014), GSL’lerde ders veren 54 piyano öğretmenin katıldığı çalışmalarında, piyano öğretmenlerinin problem çözme ile ilgili genel becerilerinin yüksek düzeyde olduğunu belirlemiştir.

Öğrencilerin problem çözme becerisi algıları cinsiyet değişkeni açısından incelendiğinde, PÇE toplam puanları ile YK ve KK boyutlarında anlamlı farklılığa rastlanmamıştır. Ortalamalara bakıldığında hem toplam puanda hem de YK ve KK boyutlarında kız öğrencilerin problem çözme becerisi algılarının erkek öğrencilerden daha olumsuz yönde olduğu anlaşılmaktadır. PÇG boyutunda ise kız ve erkek öğrencilerin puanları arasında anlamlı farklılık bulunmaktadır. Bu boyutta da kız öğrencilerin puanları daha yüksek olduğundan erkek öğrencilerin yeni problemleri çözebilme yeteneğine olan inançlarının kız öğrencilerden daha yüksek olduğu söylenebilir.

İlgili literatür incelendiğinde farklı örneklem gruplarında farklı sonuçlar karşımıza çıkmaktadır. Saracaloğlu, Serin ve Bozkurt (2001) Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsüne devam eden çeşitli bölümlerdeki öğrencilerin, Tümkaya ve İflazoğlu (2000) Ç.Ü. Sınıf öğretmenliği öğrencilerinin, Saracaloğlu ve diğer. (2009) ADÜ ve DEÜ sınıf öğretmenliği öğrencilerinin, Kazu ve Ersözlü (2008) eğitim fakültesinde çeşitli bölümlerde öğrenim gören öğretmen adaylarının, Genç ve Kalafat (2007) sınıf öğretmeni, fen bilgisi öğretmeni, İngilizce ve Türkçe öğretmeni adaylarının, Taylan (1990) Ankara Üniversitesinde farklı bölümlerde okuyan öğrencilerin problem çözme becerilerinin cinsiyet açısından anlamlı farklılık göstermediğini ortaya koymuşlardır. Otacıoğlu’nun (2008) müzik öğretmenliği bölümü 3. ve 4. sınıf öğrencilerinin katıldığı çalışmasında öğrencilerin problem çözme düzeylerinde cinsiyet değişkeni açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Çevik (2011) de benzer şekilde müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerileri arasında cinsiyete göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını belirtmektedir. Çeşit ve diğer. (2012), sanat eğitimi alan ve almayan lise öğrencilerinin problem çözme becerileri ve benlik saygı düzeyleri arasındaki ilişkiyi inceledikleri çalışmalarında öğrencilerin cinsiyetleri ile PÇB arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmadığını ortaya koymuşlardır.

PÇB konusunda cinsiyete göre anlamlı farklılıklar elde edilen çalışmalarda erkeklerin kadınlara oranla problem çözme becerilerinde daha olumlu algılara sahip oldukları görülmektedir. Mevcut çalışmada da PÇG boyutunda erkek öğrencilerin daha olumlu algılara sahip olduğu ve hem toplam puanda hem de YK ve KK puanlarında erkeklerin daha düşük puanlar aldıkları göz önüne alındığında, bu durumun mevcut araştırma sonuçları ile tutarlı olduğu görülmektedir. Korkut (2002) lise düzeyindeki öğrenciler ile yürüttüğü çalışmasında, cinsiyetler arasında erkekler lehine anlamlı bir fark bulmuştur. Erkeklerin problem çözme becerilerini daha olumlu algılamalarını kültürel değerlere,

erkeklerin daha fazla problem çözücü olmalarını bekleyen sosyalleşme sürecine bağlanmaktadır. Altunçekiç ve diğer. (2005) fen bilgisi, matematik ve sınıf öğretmenliği bölümlerinde öğrenim görmekte olan erkek öğretmen adaylarının problem çözme becerilerinin kız öğretmen adaylarından daha ileri düzeyde olduğunu, bu durumun erkeklerin problemler karşısında daha net tavır almalarından kaynaklandığını belirtmektedirler. PDR bölümü ile Müzik Eğitimi öğrencilerinin katıldığı bir çalışmada Otacıoğlu (2008a), erkek öğrencilerin kız öğrencilere kıyasla problem çözme becerilerinde daha yeterli olduğu sonucuna ulaşmıştır. Yazıcı ve Gökbudak (2014) GSL’lerde görev yapan kadın piyano öğretmenlerinin problem çözmeye erkek öğretmenlere göre daha fazla sorun yaşadıklarını ortaya koymuşlardır.

Çeşit (2011)’e göre, toplumumuzda, erkek öğrencilere kız öğrencilerden daha fazla özgürlük tanınması, kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha çok baskı altında olmaları, kısıtlanmaları gibi sebeplerden dolayı erkek öğrencilerin kendilerini daha rahat ifade edebildikleri, kendilerine daha çok güvendikleri ve bu yüzden problem çözme becerilerinin de daha yüksek olması beklenebilir.

Mevcut çalışmada öğrencilerin PCB algılarının mezun olunan lise türüne göre anlamlı farklılık göstermediği görülmektedir. Buna rağmen, ortalamalara bakıldığında GSL mezunu öğrencilerinin PCB algılarının diğer liselerden mezun olan öğrencilere göre daha olumlu olması dikkat çekicidir. Çevik’in (2011) çalışmasında da benzer şekilde GSL ya da diğer liselerden mezun olan müzik öğretmeni adaylarının PCB algıları arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Çeşit ve diğer. (2012) sanat eğitimi alan ve almayan lise öğrencilerinin problem çözme becerileri ve benlik saygı düzeylerini incelemiştir. Araştırma sonucunda, sanat eğitimi alan ve almayan öğrencilerin problem çözme becerileri ve benlik saygı düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Altunçekiç ve diğer. (2005) fen bilgisi, matematik ve sınıf öğretmeni adayları ile yürüttükleri çalışmalarında mezun oldukları lise türüne göre öğretmen adaylarının problem çözme becerilerinde anlamlı farklılığa rastlamamışlardır. Bu sonuçlar, mevcut araştırma bulguları ile tutarlıdır. Korkut (2002) ise lise düzeyindeki öğrencilerin problem çözme becerilerinin düzeylerini ortaya koymayı amaçladığı çalışmada normal ve süper lisede okumakta olan 394 öğrenci ile çalışmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, süper ya da normal lisede okumanın problem çözme becerilerini algılamada fark yarattığı belirlenmiştir.

Müzik öğretmeni adaylarının, piyano dersi başarı puanları ile PÇE toplam puanları arasında anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Otacıoğlu (2008) ise müzik bölümü öğrencilerinin problem çözme becerilerinin çalgı başarılarını etkilediğini ortaya koymuştur. Altun (2015), müzik öğretmeni adaylarının Aceleci Yaklaşım puanları ile MİOY puanları arasında zayıf düzeyde, Müzik Kuramları puanları arasında ise orta düzeyde negatif yönlerde, öğrencilerin ikinci sınıf ders puanları ortalamaları göz önüne alındığında; Aceleci Yaklaşım puanları ile Müziksel Çalma puanları arasında zayıf düzeyde, Müzik Kuramları puanları arasında ise orta düzeyde negatif yönlerde anlamlı ilişkilerin olduğu sonucunu ortaya çıkartmıştır. Bu bulgular mevcut araştırma sonuçları ile çelişkili görünmektedir. Saracaloğlu ve diğer. (2001) çeşitli bölümlerdeki öğrencilerin problem çözme becerileri ile genel başarıları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin olmadığını saptamışlardır. Araştırmacılar, bu durumun, araştırma örneğine alınan öğrencilerin tümünün genel başarı ortalamalarının yüksek düzeyde olmasından kaynaklanmış olabileceğini belirtmektedirler.

Araştırmanın nitel bölümünü oluşturan görüşme soruları ise öğrencilerin piyano derslerinde karşılaştıkları problemlere ve bu problemlerin çözümü için neler yaptıklarına ilişkindir. Öğrencilerin bir kısmı, yeni bir piyano parçası ile ilk karşılaştıklarında öncelikle parçanın zor mu kolay mı olduğunu düşünürken, diğer kısmı seviyesine uygun olup olmadığını düşünmektedir. Parçayı inceledikten sonra öğrencilerin çoğunluğu parçayı yapabileceğine karar verirken, bir kısmı korktuğunu ifade etmektedir. Bu noktada verilen cevaplar incelendiğinde sınıfta PÇB algısı en olumlu olan öğrencinin parçanın zor olmasından ve yapamayacağından korkması, diğer yandan sınıftaki en olumsuz ikinci PÇB algısına sahip olan öğrencinin parçayı inceledikten sonra yapabileceğine karar vermesi dikkat çeken bir sonuçtur. Bu durum piyano dersi başarısı ile PÇB algısı arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı yönündeki araştırma sonucunu da desteklemektedir.

Görüşmeler sonucunda, öğrencilerin piyano çalışmaları sırasında en sık karşılaştıkları problemlerin teknik problemler ve tempo ile ilgili sorunlar olduğu anlaşılmaktadır. GSL mezunu olan öğrencilerin de teknik problemleri sıklıkla yaşamaları dikkat çekicidir. GSL mezunu olmayan öğrenciler ise fa anahtarı okuma konusunda sorun yaşadıklarını belirtmişlerdir. Yazıcı (2014), çalışmasında öğretim elemanlarının başlangıç seviyesi piyano öğretiminde karşılaştıkları temel sorunları şu şekilde sıralamaktadır: piyano karşısında doğru oturma; etüdü/eseri ölçü sayısına, tonuna, ritmik yapısına, parmak numaralarına uygun çalma; anahtar değişikliklerini uygulama, altere edilmiş sesleri çalma, registerına uygun çalma, içerdiği teknik ve müzikal gereklilikleri yerine getirme ve temposuna uygun çalma. Benzer şekilde Kamacıoğlu ve Ünal (2009) da çalışmalarında müzik öğretmeni adaylarının vücut duruşu, notaların klavyedeki yerleri, ritim, tempo, parmak numaraları, staccato, legato, nüans, ses değiştirici işaretler ile ilgili problemlerle karşılaştıklarını ortaya çıkarmıştır. Tezer (2010) GSL öğrencilerinin piyano derslerinde karşılaştıkları teknik problemleri incelemiş ve öğrencilerin en çok parmak kullanımı ve bilek kullanımına ait davranışları yanlış yaptıkları, bu yüzden problem yaşadıkları şeklinde yorumlamıştır. Bu sonuçlar, mevcut araştırmanın bulguları ile tutarlıdır. Öğrencilerin piyano çalışmaları sırasında karşılaştıkları problemleri ifade etmeleri, problem çözme becerilerinin ilk basamağı olan problemi tanımlama basamağını uygulayabildikleri yönünde yorumlanabilir.

Öğrencilere, piyano çalışmaları sırasında bir problemle karşılaştıklarında nasıl bir çözüm yolu izledikleri sorulduğunda GSL mezunu öğrencilerin problemlerini kendileri çözmeye çalıştıkları, diğer liselerden mezun olan öğrencilerin ise arkadaşlarına danışmayı tercih ettikleri anlaşılmaktadır. Öğrencilerin büyük bir kısmı karşılaştığı problemleri çözebildiğini ifade ederken bir kısmı derste hocasına danıştığını ifade etmiştir. Bu durumda öğrencilerin problem çözme basamaklarından çözüm için alternatif yolları bulma ve bulduğu çözüm yollarını kullanarak sorunu ortadan kaldırma aşamasında kısmen de olsa başarılı oldukları görülmektedir. Problem çözme becerisi puanları incelendiğinde, PÇB algısı olumsuz olan öğrencilerin piyano dersinde karşılaştıkları problemleri çözmeye daha başarılı oldukları görülmektedir. Buna rağmen PÇB algısı olumlu olan öğrencilerin piyano dersinde karşılaştıkları problemleri çözmeye yetersiz kaldıkları anlaşılmaktadır.

Sonuç olarak, birinci sınıfta öğrenim görmekte olan müzik öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerine ilişkin algılarının olumsuz yönde olduğu, ancak ortalama değere yakın olduğu belirlenmiştir. Problem çözme güveni alt basamağında, erkeklerin yeni problemleri çözmeye yeteneklerine olan inançları daha kuvvetlidir. Yaklaşma-

kaçınma, kişisel kontrol ve genel toplamda cinsiyetler arasında anlamlı fark bulunmasa da erkek öğrencilerin kızlara göre daha olumlu algıya sahip oldukları görülmektedir. Mezun olunan lise türü açısından anlamlı farklılık olmasa da GSL öğrencilerinin PÇB algıları diğer liselerden mezun olan öğrencilere göre daha olumludur. Bu durum, GSL mezunu öğrencilerin diğer öğrencilere göre müzik alanında daha birikimli olmalarından kaynaklanıyor olabilir. Ancak görüşme sonuçlarından da anlaşıldığı gibi, GSL öğrencileri piyano alanında teknik problemleri sıklıkla yaşamaktadırlar. Piyano dersi başarısı ile PÇB algısı arasında herhangi bir ilişki bulunmadığı görülmüştür. Bu durum, görüşme sonuçları ile de desteklenmektedir. Sınıftaki en olumlu algıya sahip olan öğrenci, yeni bir parçaya korkuyla yaklaşmakta ve karşılaştığı problemleri çözmekte zorlanmaktadır. En olumsuz algıya sahip olan öğrenci ise parçayı yapabileceğine inanmakta ve sorunların üstesinden gelebilmektedir.

Bir enstrüman çalma, yıllar süren disiplinli ve özverili bir çalışma gerektirmektedir. Bu çalışmalar sırasında birtakım problemlerle karşılaşılması oldukça doğaldır. Bu çalışmanın sonucunda, bu problemlerin üstesinden gelmek için problem çözme becerisi algısının olumlu olmasına ihtiyaç duyulmadığı söylenebilir. Uygulanan envanter, kişilerin problem çözme becerilerine yönelik kendi algıları olup, gerçekte problem çözme becerilerini yansıtmayabilir. Bu nedenle öğrencilerin karşılaştıkları teknik ve müzikal problemlere yönelik problem çözme becerilerinin geliştirilmesi, bu becerileri destekleyici çalışmalara yer verilmesi önerilmektedir.

KAYNAKÇA

- Altun, F. (2015). *Müzik öğretmeni adaylarının öğrenme stilleri, problem çözme becerileri ve alan başarı puanları arasındaki ilişkiler*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
- Altunçekiç, A., Yaman, S. ve Koray, Ö. (2005). Öğretmen adaylarının öz-yeterlik inanç düzeyleri ve problem çözme becerileri üzerine bir araştırma (Kastamonu ili örneği). *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 13 (1), 93-102.
- Bingham, A. (1998). *Çocuklarda problem çözme yeteneklerinin geliştirilmesi*. (Çev. A. F. Oğuzkan). İstanbul: MEB Yayınları.
- Çeşit, C. (2011). *Sanat eğitimi alan ve almayan lise öğrencilerinin problem çözme becerileri ile benlik saygı düzeylerinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
- Çeşit, C., Ece, A. S. ve Kafadar, H. (2012). Sanat eğitimi alan ve almayan lise öğrencilerinin problem çözme becerileri ve benlik saygı düzeylerinin incelenmesi (Bolu ili örneği). *International Online Journal of Educational Sciences*, 4 (3), 706-726.
- Çevik, D. B. (2011). Müzik öğretmeni adaylarının çeşitli değişkenlere göre problem çözme becerileri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19 (3), 1003-1012.
- Ercan, N. (2008). *Piyano eğitiminde ilke ve yöntemler*. Ankara: Sözkese Matbaası.
- Genç, S. Z. ve Kalafat, T. (2007). Öğretmen adaylarının demokratik tutumları ile problem çözme becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22 (2), 10-22.
- İnel, D., Evrekli, E. ve Türkmen, L. (2011). Sınıf öğretmeni adaylarının problem çözme becerilerinin araştırılması. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 29 (1), 167-178.
- Kamacıoğlu, F. ve Ünal, Z. O. (2009). *Piyano öğretmenlerinin karşılaştıkları sorunlar ve probleme dayalı öğrenme modeli ile çözüm önerileri*. 23-25 Eylül 2009, VIII. Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu'nda sunulmuş sözlü bildiri. 21 Nisan 2015 tarihinde müzikegitimcileri.net adresinden alınmıştır.
- Karabulut, E. O. (2009). *Beden eğitimi ve spor öğretmenliği bölümü öğrencilerinin problem çözme becerileri ile kişilik özelliklerinin bazı değişkenler bakımından belirlenmesi ve karşılaştırılması (Ahi Evran Üniversitesi ve Gazi Üniversitesi örneği)*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Kazu, H. ve Ersözlü, Z. N. (2008). Öğretmen adaylarının problem çözme becerilerinin cinsiyet, bölüm ve ÖSS puan türüne göre incelenmesi. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8 (1), 161-172.
- Korkut, F. (2002). Lise öğrencilerinin problem çözme becerileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 22, 177-184.
- Küçük, D. P. (2012). Müzik öğretmenliği anabilim dalı öğrencilerinin iletişim ve problem çözme becerileri. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32 (1), 33-54.
- Miles, M. B. and Huberman, A. M. (1994). *Qualitative data analysis: An expanded sourcebook*. (2nd ed.) California: Sage Publications.
- Otaçoğlu, S. G. (2007). Eğitim fakültelerinin farklı branşlarında eğitim alan öğrencilerin problem çözme beceri düzeylerinin karşılaştırılması. *Eurasian Journal of Educational Research*, 29, 73-83.

- Otacıoğlu, S. G. (2008). Müzik eğitimi bölümü öğrencilerinin problem çözme, özgüven düzeyleri ile çalgı başarılarının karşılaştırılması. *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*, 26, 143-154.
- Otacıoğlu, S. G. (2008a). Öğretmen adaylarının problem çözme becerileri ile öz güven düzeylerinin incelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 8 (3), 893-923.
- Saracaloğlu, A. S., Serin, O. ve Bozkurt, N. (2001). Dokuz Eylül Üniversitesi eğitim bilimleri enstitüsü öğrencilerinin problem çözme becerileri ile başarıları arasındaki ilişki. *M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 14, 121-134.
- Saracaloğlu, A. S., Yenice, N. ve Karasakaloğlu, N. (2009). Öğretmen adaylarının iletişim ve problem çözme becerileri ile okuma ilgi ve alışkanlıkları arasındaki ilişki. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6 (2), 187-206.
- Şahin, N., Şahin, N. H. ve Heppner, P. P. (1993). Psychometric properties of the problem solving inventory in a group of Turkish university students. *Cognitive Therapy and Research*, 17 (4), 379-396.
- Taylan, S. (1990). *Heppner'in problem çözme envanterinin uyarlama, güvenilirlik ve geçerlik çalışmaları*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Tezer, A. E. (2010). *Anadolu güzel sanatlar liselerinde piyano eğitimi alan öğrencilerin karşılaştıkları teknik problemlerin incelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Tümkaya, S. ve İflazoğlu, A. (2000). Ç.Ü. sınıf öğretmenliği öğrencilerinin otomatik düşünce ve problem çözme düzeylerinin bazı sosyo-demografik değişkenlere göre incelenmesi. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6 (6), 143-158.
- Yalçın, B., Tetik, S. ve Açıkgöz, A. (2010). Yüksekökol öğrencilerinin problem çözme becerisi algıları ile kontrol odağı düzeylerinin belirlenmesine yönelik bir araştırma. *Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi*, 2 (2), 19-27.
- Yazıcı, T. (2013). *Problem çözme becerisinin müzik eğitimine etkisi*. 03-05 Ekim 2013, VI. Ulusal Sosyal Bilimler Eğitimi Kongresinde (USBK'13) sunulmuş sözlü bildiri. 21 Nisan 2015 tarihinde müzikegitimcileri.net adresinden alınmıştır.
- Yazıcı, T. (2014). *Problem çözme becerisinin başlangıç seviyesi piyano öğretiminde kullanımı ve etkililiği*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Yazıcı, T. ve Gökbudak, Z. S. (2014). Güzel sanatlar lisesi piyano öğretmenlerinin problem çözme beceri düzeyleri. *Eğitim Bilimleri Araştırmaları Dergisi, -Journal of Educational Sciences Research*, 4 (1), 383-396. <http://ebad-jesr.com/>
- Yenice, N. (2012). Öğretmen adaylarının öz -yeterlik düzeyleri ile problem çözme becerilerinin incelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 11 (39), 36-58. 22 Aralık 2016 tarihinde <http://dergipark.ulakbim.gov.tr/esosder/article/view/5000068463> adresinden alınmıştır.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2006). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayınevi.

EXTENDED ABSTRACT

1. Introduction

A problem is defined as the set of obstacles a person encounters during his/her effort to achieve a goal (Bingham, 1998). Individuals face many problems throughout their lives. Dealing with these problems and achieving success depends on the individual's problem-solving skills (PSS). Therefore, developing the problem-solving skills of students has become a priority concern in recent years. Students who are able to solve problems will also be able to recognize their skills and achieve self-development. When they encounter problems, they will not wait for others to come up with solutions, instead they will create their own solutions by thinking and asking questions (Yazıcı, 2014). In this context, students need to develop their skills regarding each of the following stages: identifying the problem, identifying and evaluating alternative solutions, making a decision, and taking action (Yalçın, Tetik & Açıkgöz, 2010). To this end, these skills first need to be acquired by teachers and prospective teachers. Music is a field which allows individuals to create original work. Music education should aim to equip students with the ability to use their voices and instruments effectively in their professional and social lives, and to teach problem-solving skills to deal with the problems and obstacles encountered throughout life (Yazıcı, 2013). Therefore, it is very important for prospective music teachers to gain problem-solving skills. The mandatory piano course is studied for eight semesters by all students attending the music education departments of faculties of education. The piano course is one of the basic courses in music education programs, and one that every prospective music teacher is expected to complete successfully. For this reason, students need to have the necessary skills to solve the problems they encounter during the piano course. The aim of this study is to determine whether the level of the PSS perceptions of the music teacher candidates who are studying in the first year of university differs with respect to gender and the type of high school they graduated from, and whether there is a relationship between the PSS perception and the success of the piano lesson. In the interviews performed during the study, the objective was to demonstrate the problems encountered during the piano course by prospective teachers with varying levels of perceived PSS, and the ways in which they dealt with these problems.

2. Method

The study was conducted with the participation of 35 first-year students attending the Music Education Department of Balıkesir University Necatibey Faculty of Education. Perceived PSS among students was measured using the "Problem-Solving Inventory" (PSI) developed by Heppner and Petersen (1982). The inventory consists of three subscales: Problem-Solving Confidence (PSC), Approach-Avoidance Style (AAS), and Personal Control (PC). Semi-structured interviews were conducted with 10 students to identify the problems students face in the piano course, and how they deal with these problems. The collected data was analyzed using the t-test for independent groups, correlation analysis and content analysis.

3. Findings, Discussion and Results

PSI scores of the prospective music teachers varied between 63 and 151, with a mean score of 89.57. These results indicate that students have relatively low levels of perceived PSS, and that the mean value is close to the midpoint of the scale (80). A review of the relevant literature shows that different results are usually obtained in different disciplines.

In terms of gender, a significant difference was found between male and female students in the dimension of PSC. A comparison of group means showed that compared with the female students, the male students had higher confidence in their ability to solve new problems. Conversely, there were no significant differences between male and female students' PSI total scores, AAS scores, or PC scores. In the relevant literature, studies that identify significant gender-related differences in PSS also report that men receive higher perceived PSS scores than women. The findings of the present study are therefore consistent with those of previous studies. In terms of the type of high school attended, there was no significant difference between the PSI scores of students who graduated from fine arts high schools and other high schools. Graduates of fine arts high schools had a lower mean score than graduates of other types of high schools. Although not statistically significant, this finding can be interpreted as an indication that graduates of fine arts high schools perceive themselves as having stronger PSS compared with graduates from other kinds of high school. No significant relationship was found between prospective music teachers' grades for the piano course and the PSI total scores.

In the interviews, students were first asked "What they initially thought and felt when their teacher gave a new piano piece". When presented with a new piano piece, some of the students thought about whether the piece was easy or difficult, while others thought about whether the piece was appropriate for their level. Having examined the piece, the majority decided that they can play it, although some said they were apprehensive. An interesting finding was that the student with the most positive PSS perception in the class feared that the piece would be too difficult and she would not be able to play it, whereas the student with the second most negative PSI perception decided, after looking at the piece, that she would be able to play it. This observation supports the research finding that there is no significant relationship between success in the piano course and perceived PSS.

Students were then asked to indicate "the problems they most frequently encountered during their piano practice". Their responses showed that the most common problems were with "vertical finger movement" and "tempo". It is noteworthy that three of the four female students who struggled with the technical issue of vertical finger movement were graduates from fine arts high schools. The students' ability to articulate the problems they encountered during piano practice indicated that they could identify the problem, which is the first stage in solving it.

Finally, students were asked to indicate "the methods they used to solve problems encountered during their piano practice." In response to this question, most students said they tried to solve the problem on their own, whereas two students said they asked for advice from their friends. All the students who said they tried to solve their own problems were fine arts high school graduates. Two students who graduated from other high schools said their first reaction was to ask their friends for advice. Six students said that they solved their problems before the next piano class session. Despite their ability to

solve problems encountered in the piano course, these students received PSI scores that indicated negative perceived PSS. The other four students, on the other hand, said they were usually unable to solve the problem prior to class, and asked for advice from their instructors during or prior to class sessions. Yet, these students had very positive perceived PSS. This indicates that these students were partially successful in finding alternative solutions during problem-solving, and in resolving the problem at hand through these alternative methods.

Mastering a musical instrument requires years of disciplined and diligent practice, during which it is only natural to encounter various problems. The result of the present study indicates that having positive perceptions regarding one's PSS is not a prerequisite for dealing with these problems. The administered inventory measured self-perceptions of PSS; as such, it may not reflect actual PSS. Therefore, it is recommended that students should develop their PSS regarding the technical and musical problems they encounter, and that activities should be provided to support the development of these skills.